

terra afficitur, ergo & ea quæ ex terra nascuntur, ergo & cibi, quibus homo & animætes aluntur. Quòd si homo à Cometa affligitur, ergo & corpus hominis, idq; aperta vi caloris: & si corpus cur non & animus, occulta vi Comete leditur? Afficitur enim animus lato temperamento, ut ait Gal. Quare temperamento depravato, fiunt animi motus, & ita respub. violatur. Ego verò affirmo, Aristotelis dictum facile probari posse. Satis vir doctissimus intelligebat, quanta vis foret in Astronomica obseruatione. Neq; ignorabat quàm incerti sint, et fallaces annales, in quibus prodigia & horum exitus imperitæ multitudinis relata digesti sunt. Incerta quæ sunt, vir grauis nō attingebat. Quibus vel humanum tollebatur arbitrium, vel Dei maiestas & prouidentia violabatur, ea cuncta neglexit. Quare in vna ipsa natura manens, de rebus naturalibus naturaliter differebat. Et sanè quid aptius potuit dici (si sit Cometa igneus) quàm ea fieri post Cometam, quæ ab æstu aeris proficiscuntur: ventos igitur ac siccitatem prædixit. Tu autem non vides, quibus artis initia contraria sunt, ijs esse contrarias rationes & conclusiones: Homo Christianus à prouidentia totus, & rectè pendet. Rem quæ physica est, tu nominas Diuinam & eius rei, cuius omnes homines ignoramus naturam, ortū, & materiā, & causas effectrices vis finem, vsum, & euentus per se dubios tenere. Et cū te fugiat (ut nos omnes fugit) numinis decretum, audes asseuerare, *Deum ista permittere, Deo id gratum esse, Deum id velle ac porro postulare.* Habes ad hæc varijs locis, *nullum Cometam non infaustum fuisse: & esse Diuine iræ nuntium, quo fit ut signum sit obseruandum, quia signum refertur ad aliud.* Dixisti, *non fuisse felicē, ut ait Plinius, Augusti cometam.* Ac tales nuncios, à Deo irato immitti, Ensem adhæc ais, *pendulum super vrbe Hierosolymorum, fuisse verum portentum.* Demum concludis, *metuere à Cometa, piū esse ac salutare.* Quæ omnia ego particulatim expendam, si prius tamen propugnaculum tuum foris tem

Arist. prudens.

tem